

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

---

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 686
din 19.11.2014

Dosar nr: 378/2014

Petiția nr: 4.158/17.06.2014

Petent: A.P.P.

Reclamat: Ministerul Afacerilor Interne

Obiect: condiții discriminatorii de înscriere la concursul de admitere la Școala de Agenți de Poliție *Vasile Lascăr* Câmpina; criteriu: vârstă (27 de ani împliniți în anul participării la concurs)

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul procedural al petentei

1.1. A.P.P.,

I. 2. Numele și sediul reclamatului:

1.2.1. Ministerul Afacerilor Interne, mun. București, Piața revoluției nr. 1A, sector 1

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenta sesizează discriminarea la care este supusă prin condiția de înscriere impusă la examenul de admitere la Școala de Agenți de Poliție *Vasile Lascăr* Câmpina, respectiv vârsta de până la 27 de ani împliniți în anul participării la concurs și solicită emiterea către reclamat a unei recomandări în sensul respectării principiului egalității de șanse în promovarea profesională și înlăturarea tratamentului discriminatoriu.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Părțile au fost citate (filele 6 și 7 din dosar) pentru data de 22.07.2014 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.), respectiv petenta prin adresa nr. 4.158/30.06.2014, iar reclamatul prin adresa nr. 4.512/30.06.2014.

3.3. Procedura de citare pentru data de 22.07.2014 a fost incomplet realizată, petenta neintrând în posesia plicului.

3.4. S-a realizat recitarea în cauză pentru data de 26.08.2014, prin adresa nr. 5.202/28.07.2014 (filele 14 – 15 la dosar). Totodată, petentei i s-a comunicat punctul de vedere formulat de reclamat pentru termenul anterior.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentei

4.1.1. Petenta, prin memoriul înregistrat la C.N.C.D. cu **nr. 4.158/17.06.2014** (filele 1 – 2 din dosar), consideră că este discriminată prin impunerea condiției de de vârstă (maxim 27 de ani împliniți în anul participării la concurs) la înscrierea la examenul de admitere la Școala de Agenți de Poliție *Vasile Lascăr* Câmpina și solicită formularea către reclamat a unei recomandări în sensul respectării principiului egalității de șanse în promovarea profesională și înlăturarea tratamentului discriminatoriu.

4.1.2. Petenta anexează la memoriu copie de pe C.I., solicitarea adresată Ministrului Afacerilor Interne de acordare a dispensei de vârstă prin derogare de la criteriile de recrutare la examenul de admitere, respectiv răspunsul acestuia cu refuzul soluționării favorabile (filele 3 – 5).

4.2. Susținerile reclamatului

4.2.1. Reclamatul, prin **adresa nr. 143745/22.07.2014**, înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 5.082/22.07.2014** (filele 8 – 12 din dosar), respectiv **5.197/24.07.2014** (filele 16 – 19 la dosar) formulează un punct de vedere cu privire la susținerile petentei prin memoriu, arătând că, potrivit art. 10, alin. 5 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, criteriile pentru selecția polițiștilor candidați pentru concursurile de admitere în instituțiile de învățământ proprii, se stabilesc prin ordin.

4.2.2. În acest sens, a fost emis Ordinul nr. 665/2008, privind unele activități de management de resurse umane în unitățile M.A.I. care la art. 21 alin. 1 stipulează condiția de vârstă *”de până la 27 de ani (...) împliniți în anul participării la concursurile de admitere pentru formarea profesională inițială ca polițist sau militar”*, sintagmă care trebuie interpretată în sensul în care persoana nu a împlinit această vârstă anterior anului participării la concursul de admitere. Petenta însă a împlinit vârsta de 27 de ani în luna noiembrie 2013, deci anterior anului participării la concurs.

4.2.3. Reclamatul precizează că necesitatea unei asemenea condiționalități legată de vârstă este susținută de următoarele motive:

- Corelarea vârstei cu nivelul ierarhic și gradul profesional / militar deținut, cu implicații directe asupra climatului de muncă și a modului de realizare a coeziunii de grup / echipă, reflectat și în starea disciplinară;
- Capacitatea de pregătire fizică și menținerea unei condiții fizice, elemente necesare pentru corelarea cu criteriile minimale impuse de standardele pe linie de evaluare pe acest segment;
- Asigurarea unui parcurs în carieră corelat cu Ghidul carierei polițiștilor și cadrelor militare din M.A.I., aprobat prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 69/2009;
- Polițiștii și cadrele militare au o limită de pensionare, iar limita de vârstă pentru acceptarea la studiile de formare profesională ia în calcul inclusiv timpul necesar pentru o evoluție normală în carieră, care privește următoarele: obținerea gradelor profesionale/militare (cu posibilitatea de atingere a unui nivel superior în carieră) și beneficierea de ordinele de recunoaștere și recompensare a serviciului în folosul patriei (*”semnul onorific în serviciul patriei”* pentru maiștrii militari, subofițeri și funcționari publici cu statut special care au 15, 20 și 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale);
- Asigurarea unui parcurs în carieră, de la funcții de bază și activități cu un grad scăzut de complexitate, până la funcții/activități care necesită experiență în indeplinirea lor (caracterizate printr/un grad de complexitate ridicat sau care presupun funcții de comandă);

4.2.4. Reclamatul face trimitere și la Directiva 2000/78/CE, art. 2 alin. 2, art. 4 alin. 1 și art 6 alin. 1, lit. c, directiva de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, care reglementează situațiile exceptate de la faptele de discriminare, respectiv când, având în vedere natura unei activități profesionale sau condițiile de exercitare a acesteia, caracteristica în cauză reprezintă o cerință profesională esențială și determinantă, iar tratamentul diferențiat este justificat în mod obiectiv și rezonabil, încadrându-se în acele *”obiective legitime de politică a ocupării forței*

de muncă, a pieței muncii și a formării profesionale, iar mijloacele de realizare a acestui obiectiv sunt corespunzătoare și necesare”.

4.2.5. În practică, reclamatul precizează că limita de vârstă care stă la baza unui tratament diferențiat îndeplinește condițiile stipulate de directivă pentru a fi justificat (deci de a nu reprezenta discriminare), în speță, preocuparea de a asigura caracterul operațional și buna funcționare a serviciului polițienesc. În plus, capacitățile fizice (corelate cu vârsta) constituie o cerință profesională esențială și determinantă pentru exercitarea profesiei de polițist, membrii acestei categorii profesionale participând în mod curent la activități pe linia combaterii violenței și asigurării ordinii publice.

4.2.6. Astfel, reclamatul consideră că această situație (diferențierea pe criteriu de vârstă) se încadrează în măsurile naționale necesare formării profesionale și ocupării forței de muncă, când legiuitorul național poate prevedea că în anumite cazuri, un tratament diferențiat, deși întemeiat pe vârstă sau pe o caracteristică legată de vârstă, nu constituie o discriminare și, prin urmare, nu este interzis.

4.2.7. În speța de față, reclamatul consideră că stabilirea condiției de până la 27 de ani pentru recrutarea în vederea admiterii la cursurile cu frecvență este justificată obiectiv de necesitatea constituirii unui corp profesional apt să participe la activități și operațiuni specifice sistemului de ordine publică și siguranță națională, bazat pe capacitățile personalului încadrat în structurile operative ale M.A.I. de a interveni în acest sens, metodele de atingere a acestui scop fiind adecvate și necesare.

4.2.8. Reclamatul face trimitere și la Legea nr. 1/2011 a educației naționale, care la art. 34 alin. 2 și art. 176 alin. 3 stipulează dreptul de stabilire a unor criterii de selecție a candidaților pentru învățământul militar, de informații, ordine publică și securitate națională de către M.Ap.N., M.A.I., M.J., S.R.I. și alte instituții cu atribuții în domeniile apărării, informațiilor, ordinii publice și securității naționale, potrivit specificului fiecărei arme, specializări, nivel și formă de organizare a învățământului.

4.2.9. De asemenea, reclamatul învederează că însuși art. 4¹ din O.G. nr. 137/2000 stipulează că diferența de tratament bazată pe o caracteristică legată de criteriile prevăzute la art. 2 alin. 1 nu constituie discriminare atunci când, în temeiul naturii activităților ocupaționale sau al contextului în care se desfășoară, o asemenea caracteristică reprezintă o cerință profesională reală și determinantă, cu condiția ca obiectivul să fie legitim și cerința profesională. Astfel, impunerea condiției de vârstă pentru admiterea la instituțiile de învățământ ale M.A.I. poate fi încadrată în exceptarea de mai sus, nefiind vorba de o discriminare față de petentă, cu atât mai mult cu cât criteriile generale și specifice pentru admitere sunt aplicabile tuturor celor cărora li se adresează, fără privilegii în acest sens.

4.2.10. Legat de art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocat de petentă în memoriul său, reclamatul subliniază că instanța europeană a drepturilor omului (C.E.D.O.) instituie prin

jurisprudența sa faptul că, statele dispun de o marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (cauzele *Fredin împotriva Suediei* de la 18 februarie 1991, *Hoffman împotriva Austriei* din 23 iunie 1993), întinderea acestei marje depinzând de circumstanțele concrete ale fiecărei cauz, de domeniile și contextul în discuție.

4.2.11. Urmare a fixării celui de-al doilea termen de audieri, reclamatul transmite prin adresa nr. 144838/12.08.2014, înregistrată la C.N.C.D. cu nr. **5.523/13.08.2014** (filele 21 – 27 la dosar), respectiv **5.551/14.08.2014** (filele 28 – 30 la dosar), o reiterare a susținerilor oferite pentru termenul anterior.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul director constată că petentei i s-a refuzat participarea la concursul de admitere la Școala de Agenți de poliție „Vasile Lascăr” din Câmpina pe motivul că a împlinit vârsta de 27 de ani. Potrivit art. 21 alin. 1 din **OMAI nr. 665/2008**, cu modificările ulterioare, pentru recrutarea în vederea participării la concursurile de admitere, candidații trebuie să aibă vârsta de până la 27 de ani împliniți în anul participării la concursurile de admitere.

5.2. **Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**) la art. 2 alin. 1 prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

5.3. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

5.4. În conformitate cu jurisprudența CEDO în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o

anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

5.5. Colegiul director constată că refuzul participării la concursul de admitere la Școala de Agenți de poliție „Vasile Lascăr” din Câmpina pentru o persoană de peste 27 de ani și permiterea participării unei persoane cu vârsta sub 27 de ani reprezintă diferențiere.

5.6. Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu. Se poate invoca orice criteriu (**O.G. nr. 137/2000**, art. 2 alin. 1: [...] „pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu” [...]; **Protocolul adițional nr. 12 la Convenția europeană a drepturilor omului** (în continuare **Protocolul nr. 12**), art. 1 alin. 1: [...] „fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație”), iar între acest criteriu și faptele imputate reclamatului trebuie să existe un raport de cauzalitate.

5.7. Colegiul director constată că vârsta este în mod evident criteriul diferențierii, recunoscut de reclamant.

5.8. O faptă poate fi considerată discriminatorie dacă atinge un drept, oricare dintre cele garantate de tratate internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională (**O.G. nr. 137/2000**, art. 1 alin. 2: „Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi: [...]”, art. 2 alin. 1: [...] „restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege [...]”; **Protocolul nr. 12**, art. 1 alin. 1: „Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege [...]”).

5.9. Dreptul lezat este dreptul la educație și dreptul la muncă.

5.10. Atât **Constituția României** (art. 32) cât și **Legea educației naționale** prevăd dreptul la educație, fără a prevedea o limită maximă pentru exercitarea acestui drept. În mod similar **Convenția europeană a drepturilor omului**, prin **Primul protocol adițional, art. 2**, asigură dreptul la educație. Dreptul la formare profesională este prevăzut și de **Directiva 2000/78/CE**, implementată în România prin **O.G. nr. 137/2000**, art. 3 alin. 1 lit. b, arătând că directiva se aplică accesului la formare profesională.

5.11. Având în vedere faptul că Școala de Agenți de Poliție „Vasile Lascăr” din Câmpina formează polițiști în vederea angajării lor, este atins și dreptul la muncă, asigurat prin **Constituția României** (art. 41) cât și **Codul muncii**.

Directiva 2000/78/CE se referă în mod prioritar la tratamentul egal în domeniul muncii.

5.12. Conform **Directivei 2000/78/CE**, poate exista o justificare obiectivă a tratamentului diferențiat pe criteriul de vârstă (art. 6): *„Fără să aducă atingere dispozițiilor art. 2 alin. (2), statele membre pot să prevadă că un tratament diferențiat pe criterii de vârstă nu constituie o discriminare atunci când este justificat în mod obiectiv și rezonabil, în cadrul dreptului național, de un obiectiv legitim, în special de obiective legitime de politică a ocupării forței de muncă, a pieței muncii și a formării profesionale, iar mijloacele de realizare a acestui obiectiv sunt necesare corespunzătoare”*. Art. 6 alin. 1 lit. c) permite în mod expres *„fixarea unei limite de vârstă maxime pentru angajare, bazată pe formarea necesară pentru postul respectiv, sau necesitatea unei perioade de angajare rezonabile înaintea pensionării”*.

5.13. Art. 5 al **O.G. nr. 137/2000**, bazat pe formulările directivelor în domeniul discriminării și pe jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (în continuare CJUE) prevede: *„Diferența de tratament bazată pe o caracteristică legată de criteriile prevăzute la art. 2 alin. (1) nu constituie discriminare atunci când, în temeiul naturii activităților ocupaționale sau al contextului în care acestea se desfășoară, o asemenea caracteristică reprezintă o cerință profesională reală și determinantă, cu condiția ca obiectivul să fie legitim și cerința proporțională.”*

5.14. Primul argument invocat de reclamat este: *„Corelarea vârstei cu nivelul ierarhic și gradul profesional / militar deținut, cu implicații directe asupra climatului de muncă și a modului de realizare a coeziunii de grup / echipă, reflectat și în starea disciplinară.”* Afirmatia sugerează că excluderea persoanelor de peste 27 ar fi justificată, întrucât cei peste 27 de ani nu corespund din punctul de vedere al disciplinei sau al climatului de muncă și altor elemente privind munca în grup. Această susținere nu poate fi admisă, din moment ce nu este susținută prin probe. Din contră, studiile psihologice arată că persoanele adulte au un comportament mai responsabil, mai disciplinat. Datele statistice ale Agenției Naționale a Penitenciarelor arată că tinerii sub 30 de ani sunt mai predispuși comiterii unor fapte de natură penală decât persoanele de peste 30 de ani. Oricum, starea de disciplină, capacitatea de a lucra în echipă etc. sunt elemente care pot fi verificate prin mijloacele psihologiei și nu prin stabilirea unei anume vârste ca și criteriu de participare la concurs. Pot exista și persoane mai tinere de 27 de ani care nu se supun disciplinei, pot exista și persoane peste 27 de ani care se supun disciplinei. Prin urmare măsura limitării vârstei de participare la concursul de admitere nu reprezintă un mijloc corespunzător de a atinge obiectivul propus. În consecință, nu reprezintă o justificare obiectivă în sensul art. 6 al **Directivei 2000/78/CE**. De asemenea, nu reprezintă cerință ocupațională în sensul art. 5 al **O.G. nr. 137/2000**, întrucât cerința (privind vârsta candidaților) nu este proporțională cu scopul urmărit (climat bun de muncă, coeziune de grup, disciplină).

5.15. Al doilea argument al reclamatului este: *„Capacitatea de pregătire fizică și menținerea unei condiții fizice, elemente necesare pentru corelarea cu*

criteriile minimale impuse de standardele pe linie de evaluare pe acest segment.” Colegiul director constată că în cadrul concursului de admitere în unitățile de învățământ ale reclamatului, candidații dau în mod obligatoriu o probă fizică. Astfel, condiția fizică se verifică prin această probă și nu prin vârsta candidaților. Prin urmare, măsura limitării vârstei de participare la concursul de admitere nu reprezintă un mijloc corespunzător de a atinge obiectivul propus. În consecință, nu reprezintă o justificare obiectivă în sensul art. 6 al **Directivei 2000/78/CE**. De asemenea, nu reprezintă cerință ocupațională în sensul art. 5 al **O.G. nr. 137/2000**, întrucât cerința (privind vârsta candidaților) nu este proporțională cu scopul urmărit (condiție fizică bună).

5.16. Al treilea argument al reclamatului este: *„Asigurarea unui parcurs în carieră corelat cu Ghidul carierei polițiștilor și cadrelor militare din M.A.I., aprobat prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 69/2009”*. Colegiul director constată că reclamatul nu a arătat concret cum poate afecta viitoarea carieră a petentei vârsta sa de 27 de ani împliniți. Criteriile de vârstă prevăzute de **Ghidul carierei polițiștilor și cadrelor militare din M.A.I.** permit petentei să atingă cel mai înalt grad posibil conform pregătirii (școală postliceală). Totodată, nu toți din poliție ating cel mai înalt grad profesional, mulți ies în pensie cu grade profesionale inferioare. Astfel, acest argument nu invocă un obiectiv legitim. În consecință nu reprezintă o justificare obiectivă în sensul art. 6 al **Directivei 2000/78/CE**. De asemenea, nu reprezintă cerință ocupațională în sensul art. 5 al **O.G. nr. 137/2000**, în lipsa unui obiect legitim.

5.17. Al patrulea argument al reclamatului este următorul: *„Polițiștii și cadrele militare au o limită de pensionare, iar limita de vârstă pentru acceptarea la studiile de formare profesională ia în calcul inclusiv timpul necesar pentru o evoluție normală în carieră, care privește următoarele: obținerea gradelor profesionale/militare (cu posibilitatea de atingere a unui nivel superior în carieră) și beneficierea de ordinele de recunoaștere și recompensare a serviciului în folosul patriei (»semnul onorific în serviciul patriei« pentru maiștrii militari, subofițeri și funcționari publici cu statut special care au 15, 20 și 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale).”* Conform art. 69 al **Legii nr. 360/2002**, actualizată, polițiștii se pensionează la vârsta de 60 de ani. O persoană agajată la vârsta de 35 ani va avea o vechime de 25 de ani la pensionare, astfel argumentul invocat nu corespunde prevederilor legale în domeniu. 25 de ani de activitate în poliție oferă timpul necesar pentru o evoluție normală în carieră. Sunt valide și cele arătate la pct. 5.16.

5.18. Al cincilea argument al reclamatului este: *„Asigurarea unui parcurs în carieră, de la funcții de bază și activități cu un grad scăzut de complexitate, până la funcții/activități care necesită experiență în indeplinirea lor (caracterizate printr-un grad de complexitate ridicat sau care presupun funcții de comandă).”* Sunt valide cele arătate la pct. 5.16 și 5.17.

5.19. În concluzie, refuzul participării petentei la concursul de admitere la Școala de Agenți de poliție „Vasile Lascăr” din Câmpina pe motivul că a împlinit vârsta de 27 de ani reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 al **O.G. nr. 137/2000**, fapta reprezentând o excludere pe bază de vârstă care are ca scop

înlăturarea exercitării, în condiții de egalitate, a dreptului la educație și a dreptului la muncă. Fapta nu este justificată obiectiv conform **Directivei 2000/78/CE** și nu reprezintă cerință ocupațională în sensul art. 5 al **O.G. nr. 137/2000**. Un alt argument pentru care nu poate fi considerată absolut necesară limitarea vârstei: în Poliție se pot face angajări și din surse externe, fără limită de vârstă (conform art. 20 din **OMAI nr. 665/2008**).

5.20. Colegiul director constată că sunt incidente și prevederile art. 8 alin. 2 ale **O.G. nr. 137/2000**, care stabilește: „*Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, condiționarea ocupării unui post prin anunț sau concurs, lansat de angajator ori de reprezentantul acestuia, de apartenența la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, de vârstă, de sexul sau orientarea sexuală, respectiv de convingerile candidaților, cu excepția situației prevăzute la art. 2 alin. (9).*”. Practic, pentru petentă, concursul de admitere la Școala de Agenți de poliție „Vasile Lascăr” din Câmpina ar fi reprezentat pasul determinant în angajarea în poliție (din acest motiv și invocă reclamatul existența unor cerințe profesionale).

5.21. Totodată, sunt incidente și prevederile art. 11 alin. 1 ale **O.G. nr. 137/2000**, care prevăd: „*Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, refuzarea accesului unei persoane sau unui grup de persoane la sistemul de educație de stat sau privat, la orice formă, grad și nivel, din cauza apartenenței acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză*”. Școala de Agenți de poliție „Vasile Lascăr” din Câmpina este parte a sistemului educațional de stat.

5.22. În decizia luată Colegiul director a ținut cont și de decizia din 13 noiembrie 2014 a CJUE în **Cauza C-416/13 (Mario Vital Pérez împotriva Ayuntamiento de Oviedo)**, redată în rândurile următoare în întregime:

„Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 2 alineatul (2), a articolului 4 alineatul (1) și a articolului 6 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7), precum și a articolului 21 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între domnul Vital Pérez, pe de o parte, și Ayuntamiento de Oviedo (municipiul Oviedo, denumit în continuare „Ayuntamiento”), pe de altă parte, cu privire la decizia acestuia din urmă de aprobare a unui anunț de concurs potrivit căruia candidații la posturile de agenți ai poliției locale nu trebuie să depășească vârsta de 30 de ani.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

3 Considerentele (18), (23) și (25) ale Directivei 2000/78 au următorul cuprins:

„(18) Prezenta directivă nu poate avea ca efect constrângerea forțelor armate, a serviciilor de poliție, a penitenciarelor sau a forțelor de securitate să angajeze sau să mențină în funcție persoanele care nu posedă capacitățile necesare pentru a îndeplini ansamblul de funcții pe care ar putea fi solicitate să le exercite, având în vedere obiectivul legitim de menținere a caracterului operațional al acestor servicii.

[...]

(23) În împrejurări foarte limitate, un tratament diferențiat poate fi justificat atunci când o caracteristică legată de [...] vârstă [...] constituie o cerință profesională esențială și determinantă, în măsura în care obiectivul este legitim, iar cerința proporțională. [...]

[...]

(25) Interzicerea discriminărilor pe criterii de vârstă constituie un element esențial pentru atingerea obiectivelor stabilite în liniile directoare privind ocuparea forței de muncă și încurajarea diversității la încadrarea în muncă; cu toate acestea, diferențele de tratament legate de vârstă pot fi justificate în anumite împrejurări și necesită dispoziții specifice care pot varia în funcție de situația statelor membre; este așadar esențial să se facă distincție între diferențele de tratament care sunt justificate, îndeosebi prin obiective legitime de politică a ocupării forței de muncă, a pieței muncii și a formării profesionale, și discriminările care trebuie să fie interzise.”

4 Potrivit articolului 1 din Directiva 2000/78, aceasta are ca obiectiv stabilirea unui cadru general de combatere a discriminării pe motive de apartenență religioasă sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală, în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, în vederea punerii în aplicare, în statele membre, a principiului egalității de tratament.

5 Articolul 2 din această directivă prevede:

„(1) În sensul prezentei directive, prin principiul egalității de tratament se înțelege absența oricărei discriminări directe sau indirecte, bazate pe unul din motivele menționate la articolul 1.

(2) În sensul alineatului (1):

(a) o discriminare directă se produce atunci când o persoană este tratată într-un mod mai puțin favorabil decât este, a fost sau va fi tratată într-o situație asemănătoare o altă persoană, pe baza unuia dintre motivele menționate la articolul 1;

[...]”

6 Articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2000/78 prevede:

„În limitele competențelor conferite Comunității, prezenta directivă se aplică tuturor persoanelor, atât din sectorul public, cât și din cel privat, inclusiv organismelor publice, în ceea ce privește:

(a) condițiile de acces la încadrare în muncă, la activitățile nesalariale sau la muncă, inclusiv criteriile de selecție și condițiile de recrutare, oricare ar fi ramura de activitate și la toate nivelurile ierarhiei profesionale, inclusiv în materie de promovare.”

7 Articolul 4 alineatul (1) din această directivă are următorul cuprins:

„Fără a aduce atingere articolului 2 alineatele (1) și (2), statele membre pot să prevadă că un tratament diferențiat bazat pe o caracteristică legată de unul dintre motivele prevăzute la articolul 1 nu constituie o discriminare atunci când, având în vedere natura unei activități profesionale sau condițiile de exercitare a acesteia, caracteristica în cauză constituie o cerință profesională esențială și determinantă, astfel încât obiectivul să fie legitim, iar cerința să fie proporțională.”

8 Articolul 6 din Directiva 2000/78 prevede:

„(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 2 alineatul (2), statele membre pot prevedea că un tratament diferențiat pe motive de vârstă nu constituie o discriminare atunci când este justificat în mod obiectiv și rezonabil, în cadrul dreptului național, de un obiectiv legitim, în special de obiective legitime de politică a ocupării forței de muncă, a pieței muncii și a formării profesionale, iar mijloacele de realizare a acestui obiectiv sunt corespunzătoare și necesare.

Tratamentul diferențiat se poate referi în special la:

[...]

(c) stabilirea unei vârste maxime pentru încadrare, bazată pe formarea necesară pentru postul respectiv sau pe necesitatea unei perioade de încadrare rezonabile înaintea pensionării.

[...]”

Dreptul spaniol

9 În Spania, fiecare dintre cele 17 comunități autonome a adoptat legi sau norme administrative privind statutul poliției locale, care diferă în ceea ce privește vârsta maximă pentru intrarea în această profesie. Astfel, în timp ce unele legi o stabilesc la 30 de ani sau mai mult, altele nu prevăd nicio limită.

10 Articolul 18 alineatul 6 din Legea 2/2007 a Comunității Autonome a Principatului Asturias privind coordonarea polițiilor locale (Ley 2/2007 de Coordinación de las Policías Locales de la Comunidad Autónoma del Principado de Asturias) din 23 martie 2007 (BOE nr. 169 din 16 iulie 2007) prevede atribuțiile agenților poliției locale după cum urmează:

„Acordarea de asistență cetățenilor, protecția persoanelor și a bunurilor, arestarea și supravegherea autorilor de fapte infracționale, patrularea preventivă,

dirijarea traficului, precum și orice alte atribuții similare date de superiorii acestora.”

11 Articolul 32 litera b) din această lege prevede printre altele, ca o condiție generală de admitere în corpul poliției locale:

„[...]”

b) vârsta de cel puțin 18 ani și de cel mult 30 de ani.”

12 Legea 2/2007 a fost adoptată în temeiul competențelor pe care Constituția spaniolă le atribuie comunităților autonome, în cadrul Legii organice 2/1986 privind forțele și corpurile de securitate (Ley Orgánica 2/1986 de Fuerzas y Cuerpos de Seguridad) din 13 martie 1986 (BOE nr. 63 din 14 martie 1986).

13 Articolul 11 alineatul 1 din Legea organică 2/1986 prevede că forțele și corpurile de securitate ale statului au următoarele atribuții:

„Forțele și corpurile de securitate ale statului au ca misiune protejarea liberei exercitări a drepturilor și a libertăților și garantarea securității cetățenilor prin îndeplinirea următoarelor atribuții:

a) asigurarea respectării legilor și a dispozițiilor generale, prin executarea ordinelor primite de la autorități, în cadrul competențelor lor;

b) ajutarea și protejarea persoanelor și asigurarea protecției și a supravegherii bunurilor care sunt amenințate, indiferent din ce cauză;

c) supravegherea și protejarea instalațiilor și a clădirilor publice care au nevoie de aceasta;

d) asigurarea protecției și a securității personalităților importante;

e) menținerea și restabilirea, dacă este cazul, a ordinii și a siguranței publice;

g) anchetarea infracțiunilor pentru descoperirea și prinderea autorilor prezumați, punerea sub sechestru a instrumentelor, a produselor și a probelor infracțiunilor și punerea acestora la dispoziția judecătorului sau a instanței competente, precum și întocmirea rapoartelor tehnice și a rapoartelor de expertiză relevante;

f) prevenirea actelor infracționale;

h) colectarea, primirea și analizarea tuturor informațiilor care prezintă interes pentru ordinea și siguranța publică, precum și studierea, planificarea și executarea metodelor și a tehnicilor de prevenire a infracțiunilor;

i) colaborarea cu serviciile de protecție civilă în cazurile de risc grav, de catastrofe sau de calamități publice, potrivit condițiilor prevăzute în legislația privind protecția civilă.”

14 Articolul 53 alineatul 1 din Legea organică 2/1986, care prevede atribuțiile corpurilor poliției locale, are următorul cuprins:

„Corpurile poliției locale exercită următoarele atribuții:

- a) *protejarea autorităților colectivităților locale și asigurarea supravegherii sau a pazei clădirilor și instalațiilor acestora;*
- b) *regularizarea și dirijarea traficului în centrul orașului și efectuarea semnalizărilor, în conformitate cu regulile de circulație;*
- c) *întocmirea de procese-verbale privind accidentele de circulație survenite în centrul orașului;*
- d) *exercitarea atribuțiilor de poliție administrativă în ceea ce privește ordonanțele, deciziile și alte dispoziții municipale care intră în domeniul lor de competență;*
- e) *participarea la atribuțiile de poliție judiciară [...];*
- f) *prestarea de asistență în caz de accidente, de catastrofe sau de calamități publice, prin participarea, în condițiile prevăzute de lege, la executarea planurilor de protecție civilă;*
- g) *efectuarea de acțiuni de prevenție și adoptarea oricărei măsuri în vederea prevenirii comiterii de acte infracționale [...];*
- h) *supravegherea spațiilor publice și colaborarea, la cerere, cu forțele și corpurile de securitate ale statului și cu poliția comunităților autonome pentru asigurarea protecției manifestațiilor și menținerea ordinii în mulțimile mari de persoane;*
- i) *cooperarea, la cerere, la soluționarea conflictelor private.”*

Litigiul principal și întrebarea preliminară

15 *La 8 aprilie 2013, domnul Vital Pérez a formulat o acțiune la instanța de trimitere împotriva deciziei din 7 martie 2013 a Ayuntamiento privind aprobarea condițiilor specifice prevăzute de un anunț de concurs pentru ocuparea a cincisprezece posturi de agenți ai poliției locale.*

16 *Domnul Vital Pérez contestă legalitatea punctului 3.2 din anunțul de concurs menționat, care impune candidaților să nu depășească vârsta de 30 de ani. În opinia reclamantului din litigiul principal, această cerință îi încalcă dreptul fundamental de acces în condiții de egalitate la funcții publice, consacrat de Constituția spaniolă și de Directiva 2000/78.*

17 *Domnul Vital Pérez solicită anularea punctului 3.2 menționat pentru motivul că acesta cuprinde o condiție care nu este nici justificată, nici întemeiată întrucât condiția fizică adecvată pentru exercitarea atribuțiilor este garantată de probele fizice impuse de anunțul de concurs. Astfel, acesta arată că, potrivit punctului 3.5 din anunțul respectiv, candidații trebuie „[s]ă aibă condiție fizică și psihică adecvată pentru exercitarea atribuțiilor specifice postului și pentru susținerea probelor fizice” menționate în anunțul de concurs în discuție în litigiul principal.*

18 Domnul Vital Pérez observă că diferitele decrete sau legi adoptate de comunitățile autonome fie nu stabilesc nicio limită de vârstă (Andaluzia, Aragon, Baleare, Canare, Castilia La Mancha, Catalonia sau Extremadura), fie o stabilesc la 35 de ani (Țara Bascilor) sau la 36 de ani (Galiția și Valencia).

19 Ayuntamiento arată că, prin stabilirea unei astfel de condiții privind vârsta, nu a făcut altceva decât să aplice Legea 2/2007. Pe de altă parte, acesta s-ar fi întemeiat pe articolul 6 din Directiva 2000/78 pentru justificarea măsurii respective și, în orice caz, Curtea ar fi statuat deja în favoarea condiției menționate în Hotărârea Wolf (C-229/08, EU:C:2010:3).

20 Subliniind că Tribunal Supremo, în hotărârile din 21 martie și din 17 octombrie 2011, a anulat norma administrativă care prevedea excluderea candidaților cu vârste de peste 30 de ani de la concursul general pentru posturile de elevi-inspectorii ai corpului poliției naționale, instanța de trimitere consideră că este posibil ca această condiție privind vârsta în discuție în litigiul principal să nu îndeplinească criteriul proporționalității. Astfel, instanța amintită susține că există mijloace mai puțin restrictive decât stabilirea unei vârste maxime care permit atingerea obiectivului urmărit, și anume ca agenții poliției locale să aibă condiția fizică specială care este impusă pentru exercitarea profesiei. Or, efectuarea unor probe fizice exigente ar constitui tocmai o condiție specifică a anunțului de concurs.

21 Această instanță apreciază de asemenea că condiția fizică impusă pentru admiterea agenților poliției locale nu poate fi comparată cu „capacitățile fizice deosebit de ridicate” impuse în cazul pompierilor, din cauza naturii diferite a atribuțiilor lor, astfel încât Hotărârea Wolf (EU:C:2010:3) nu poate fi aplicată în mod direct în speță.

22 În acest context, Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 4 de Oviedo a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Articolul 2 alineatul (2), articolul 4 alineatul (1) și articolul 6 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2000/78 [...], precum și articolul 21 alineatul (1) din [cartă], în măsura în care interzic orice discriminare pe motive de vârstă, se opun stabilirii, în temeiul unui anunț de concurs municipal care aplică în mod expres o lege regională a unui stat membru, a unei vârste maxime de 30 de ani pentru accesul la un post de agent al poliției locale?”

Cu privire la întrebarea preliminară

Observație introductivă

23 În cadrul prezentei cereri de decizie preliminară, instanța de trimitere solicită Curții să se pronunțe atât cu privire la interpretarea articolului 21 din cartă, cât și cu privire la interpretarea dispozițiilor Directivei 2000/78.

24 Trebuie amintit că Curtea a recunoscut existența unui principiu al nediscriminării pe motive de vârstă care trebuie considerat un principiu general

al dreptului Uniunii și care a fost concretizat prin Directiva 2000/78 în domeniul încadrării în muncă și al ocupării forței de muncă (Hotărârea Kückdeveci, C-555/07, EU:C:2010:21, punctul 21, precum și Hotărârea Prigge și alții, C-447/09, EU:C:2011:573, punctul 38).

25 În consecință, atunci când este sesizată cu o întrebare preliminară având ca obiect interpretarea principiului general al nediscriminării pe motive de vârstă, astfel cum este consacrat de articolul 21 din cartă, precum și de dispozițiile Directivei 2000/78, în cadrul unui litigiu între un particular și o autoritate publică, Curtea examinează întrebarea doar în raport cu această directivă (a se vedea în acest sens Hotărârea Tyrolean Airways Tiroler Luftfahrt, C-132/11, EU:C:2012:329, punctele 21-23).

Cu privire la întrebarea preliminară

26 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 2 alineatul (2), articolul 4 alineatul (1) și articolul 6 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2000/78 trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care stabilește o vârstă maximă de 30 de ani pentru recrutarea agenților poliției locale.

27 Pentru a răspunde la întrebarea adresată, trebuie verificat dacă reglementarea în discuție în litigiul principal intră în domeniul de aplicare al Directivei 2000/78 și, în caz afirmativ, dacă cuprinde o diferență de tratament pe motive de vârstă care ar putea fi eventual considerată justificată în raport cu această directivă.

28 Trebuie subliniat de la bun început că rezultă atât din titlu și din considerente, cât și din conținutul și din finalitatea Directivei 2000/78 că aceasta urmărește să stabilească un cadru general pentru a asigura oricărei persoane egalitatea de tratament „în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă”, oferindu-i o protecție eficientă împotriva discriminărilor bazate pe unul dintre motivele menționate la articolul 1 din această directivă, printre care se numără vârsta (Hotărârea Hütter, C-88/08, EU:C:2009:381, punctul 33, precum și Hotărârea Georgiev, C-250/09 și C-268/09, EU:C:2010:699, punctul 26).

29 În ceea ce privește în special aplicarea acestei directive în contextul cauzei principale, trebuie constatat că rezultă din articolul 3 alineatul (1) litera (a) din directiva respectivă că aceasta se aplică tuturor persoanelor, atât din sectorul public, cât și din cel privat, inclusiv organismelor publice, în ceea ce privește, printre altele, condițiile de acces la încadrare în muncă, la activitățile nesalariale sau la muncă, inclusiv criteriile de selecție și condițiile de recrutare, oricare ar fi ramura de activitate și la toate nivelurile ierarhiei profesionale.

30 Prin faptul că prevede că persoanele cu vârsta de peste 30 de ani nu pot fi admise în corpul poliției locale, articolul 32 litera b) din Legea 2/2007 afectează condițiile de recrutare a acestor lucrători. Prin urmare, o reglementare de această natură trebuie considerată ca stabilind reguli privind condițiile de

acces la încadrare în muncă în sectorul public în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2000/78.

31 În consecință, această directivă se aplică unei situații precum cea care a dat naștere litigiului cu a cărei soluționare este sesizată instanța de trimitere.

32 În ceea ce privește problema dacă reglementarea în discuție în litigiul principal instituie o diferență de tratament pe motive de vârstă, trebuie amintit că, potrivit articolului 2 alineatul (1) din Directiva 2000/78, „prin principiul egalității de tratament se înțelege absența oricărei discriminări directe sau indirecte, bazate pe unul din motivele menționate la articolul 1” din această directivă. Articolul 2 alineatul (2) litera (a) din directiva amintită precizează că, în sensul alineatului (1), o discriminare directă se produce atunci când o persoană este tratată într-un mod mai puțin favorabil decât este tratată o altă persoană care se află într-o situație asemănătoare, pe baza unuia dintre motivele menționate la articolul 1 din aceeași directivă.

33 În speță, articolul 32 litera b) din Legea 2/2007 are ca efect tratarea anumitor persoane într-un mod mai puțin favorabil decât a altora care se află în situații asemănătoare, pentru singurul motivul că au depășit vârsta de 30 de ani. O reglementare de această natură instituie în mod evident o diferență de tratament întemeiată direct pe criteriul vârstei, în sensul dispozițiilor articolului 1 coroborat cu articolul 2 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2000/78.

34 Mai trebuie verificat dacă o astfel de diferență de tratament poate fi justificată în raport cu articolul 4 alineatul (1) și cu articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2000/78.

35 În ceea ce privește, în primul rând, articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2000/78, trebuie arătat că, potrivit termenilor înșiși ai acestei dispoziții, „un tratament diferențiat bazat pe o caracteristică legată de unul dintre motivele prevăzute la articolul 1 [din directiva menționată] nu constituie o discriminare atunci când, având în vedere natura unei activități profesionale sau condițiile de exercitare a acesteia, caracteristica în cauză constituie o cerință profesională esențială și determinantă, astfel încât obiectivul să fie legitim, iar cerința să fie proporțională”.

36 În această privință, Curtea a statuat deja că din articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2000/78 reiese că ceea ce trebuie să constituie o cerință profesională esențială și determinantă nu este motivul pe care se bazează tratamentul diferențiat, ci o caracteristică legată de acest motiv (a se vedea Hotărârea Wolf, EU:C:2010:3, punctul 35, precum și Hotărârea Prigge și alții, EU:C:2011:573, punctul 66).

37 Or, potrivit unei jurisprudențe constante, posesiunea unor capacități fizice speciale este o caracteristică legată de vârstă (Hotărârea Wolf, EU:C:2010:3, punctul 41, precum și Hotărârea Prigge și alții, EU:C:2011:573, punctul 67).

38 În speță, rezultă din articolul 18 alineatul 6 din Legea 2/2007 că atribuțiile agenților poliției locale constau printre altele în acordarea de asistență cetățenilor, protecția persoanelor și a bunurilor, arestarea și supravegherea autorilor de fapte infracționale, patrularea preventivă și dirijarea traficului.

39 Deși este adevărat că unele dintre aceste atribuții, precum acordarea de asistență cetățenilor și dirijarea traficului, nu necesită în mod aparent un efort fizic ridicat, atribuțiile privind protecția persoanelor și a bunurilor, arestarea și supravegherea autorilor de fapte infracționale, precum și patrularea preventivă pot implica totuși utilizarea forței fizice.

40 Natura acestor din urmă atribuții implică o aptitudine fizică specială întrucât insuficiențele de natură fizică în cursul exercitării atribuțiilor menționate pot avea consecințe semnificative nu numai pentru înșiși agenții de poliție și pentru terți, ci și pentru menținerea ordinii publice (a se vedea în acest sens Hotărârea Prigge și alții, EU:C:2011:573, punctul 67).

41 În consecință, faptul de a poseda capacități fizice speciale poate fi considerat o „cerință profesională esențială și determinantă”, în sensul articolului 4 alineatul (1) din Directiva 2000/78, pentru exercitarea profesiei de agent al poliției locale.

42 În ceea ce privește obiectivul urmărit de reglementarea în discuție în litigiul principal, guvernul spaniol a arătat că, prin stabilirea limitei de vârstă de 30 de ani pentru admiterea în corpul poliției locale, Legea 2/2007 urmărește să garanteze caracterul operațional și buna funcționare a acestui corp de poliție, asigurând că funcționarii nou-recruțați sunt în măsură să îndeplinească sarcinile cele mai grele din punct de vedere fizic o perioadă relativ îndelungată din cariera lor.

43 În această privință, trebuie arătat că considerentul (18) al Directivei 2000/78 precizează că aceasta nu poate avea ca efect constrângerea serviciilor de poliție să angajeze sau să mențină în funcție persoanele care nu posedă capacitățile necesare pentru a îndeplini ansamblul de funcții pe care ar putea fi solicitate să le exercite, având în vedere obiectivul legitim de menținere a caracterului operațional al acestor servicii.

44 Rezultă, așadar, că preocuparea de a asigura caracterul operațional și buna funcționare a serviciilor de poliție constituie un obiectiv legitim în sensul articolului 4 alineatul (1) din Directiva 2000/78 (a se vedea în acest sens Hotărârea Wolf, EU:C:2010:3, punctul 39).

45 Cu toate acestea, trebuie examinat dacă, prin stabilirea unei astfel de limite de vârstă, reglementarea națională în discuție în litigiul principal a impus o cerință proporțională, cu alte cuvinte, dacă această limită este adecvată pentru atingerea obiectivului urmărit și dacă nu depășește ceea ce este necesar pentru a-l atinge.

46 În această privință, trebuie amintit că, potrivit considerentului (23) al Directivei 2000/78, o diferență de tratament poate fi justificată „în împrejurări

foarte limitate”, atunci când o caracteristică legată, printre altele, de vârstă constituie o cerință profesională esențială și determinantă.

47 Pe de altă parte, întrucât permite să se deroge de la principiul nediscriminării, articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2000/78 este de strictă interpretare (Hotărârea Prigge și alții, EU:C:2011:573, punctul 72).

48 În această privință, trebuie verificat dacă, ținând seama de cele menționate la punctele 39-41 din prezenta hotărâre, capacitățile fizice speciale impuse pentru exercitarea funcției de agent al poliției locale sunt legate în mod necesar de o grupă de vârstă determinată și nu se regăsesc la persoanele care au depășit o anumită vârstă.

49 În vederea efectuării acestei verificări, trebuie să se țină seama de elementele de mai jos.

50 Primo, rezultă din decizia de trimitere că există o diferență vădită între legislațiile comunităților autonome referitoare la agenții poliției locale în ceea ce privește stabilirea unei vârste maxime pentru admiterea în această profesie. Astfel, unele legislații o stabilesc la 30 de ani sau mai mult (35 de ani, 36 de ani sau 40 de ani), în timp ce alte comunități autonome au ales să nu prevadă nicio limită.

51 Secundo, în răspunsul la o întrebare scrisă adresată de Curte, guvernul spaniol a confirmat că condiția referitoare la vârsta maximă de 30 de ani pentru admiterea în funcția de agent al poliției naționale – ale cărei misiuni prevăzute la articolul 11 din Legea 2/1986 sunt asemănătoare cu cele atribuite poliției locale – a fost eliminată.

52 Tertio, este necesar să se arate că, în Hotărârea Wolf (EU:C:2010:3, punctul 44), Curtea a reținut caracterul proporțional al unei măsuri care consta în stabilirea vârstei maxime de 30 de ani pentru recrutarea în cadrul serviciului tehnic intermediar de pompieri, în condițiile în care o astfel de limită era necesară pentru asigurarea caracterului operațional și a bunei funcționări a serviciului în cauză.

53 Cu toate acestea, Curtea nu a ajuns la această concluzie decât după ce a constatat, pe baza datelor științifice care i-au fost prezentate, că anumite sarcini încredințate membrilor serviciului tehnic intermediar de pompieri, precum combaterea incendiilor, necesită capacități fizice „deosebit de ridicate” și că foarte puțini funcționari în vârstă de peste 45 de ani ar avea capacitățile fizice pentru a exercita o astfel de activitate. Potrivit Curții, o recrutare la o vârstă avansată ar determina ca un număr prea mare de funcționari să nu poată fi afectați sarcinilor celor mai solicitante pe plan fizic. O astfel de recrutare nu ar permite nici ca funcționarii astfel recrutați să fie afectați sarcinilor menționate pe o durată suficient de îndelungată. În sfârșit, organizarea rațională a corpului pompierilor profesioniști necesită, pentru serviciul tehnic intermediar, o corelare între posturile solicitante din punct de vedere fizic și neadaptate celor mai în vârstă funcționari și posturile mai puțin solicitante din punct de vedere fizic și adaptate acestor funcționari (Hotărârea Wolf, EU:C:2010:3, punctele 41 și 43).

54 Or, potrivit constatărilor instanței de trimitere, având în vedere misiunile atribuite agenților poliției locale, astfel cum sunt descrise la punctul 38 din prezenta hotărâre, capacitățile de care trebuie să dispună agenții respectivi pentru a-și putea îndeplini unele dintre aceste misiuni nu sunt întotdeauna comparabile cu capacitățile fizice „deosebit de ridicate” impuse în mod sistematic pompierilor în special în combaterea incendiilor.

55 În această privință, trebuie subliniat că, astfel cum s-a arătat la punctul 17 din prezenta hotărâre, punctul 3.5 din anunțul de concurs pentru ocuparea posturilor de agenți ai poliției locale a Ayuntamiento prevede că candidații la aceste posturi trebuie să aibă „condiție fizică și psihică adecvată pentru exercitarea atribuțiilor specifice postului și pentru susținerea probelor fizice” menționate în anunțul respectiv. Este vorba despre probe fizice exigente și eliminatorii care, potrivit instanței de trimitere, permit atingerea obiectivului ca agenții poliției locale să aibă condiția fizică specială impusă pentru exercitarea profesiei într-un mod mai puțin restrictiv decât stabilirea unei vârste maxime.

56 În plus, nimic din elementele dosarului supus analizei Curții și nici din observațiile scrise care i-au fost prezentate nu permite să se afirme că obiectivul garantării caracterului operațional și a bunei funcționări a corpului agenților poliției locale necesită menținerea unei anumite structuri a vârstelor în cadrul său, care impune să se recruteze exclusiv funcționari cu vârsta sub 30 de ani.

57 Rezultă din aceste considerații că, prin stabilirea unei astfel de limite de vârstă, Legea 2/2007 a impus o cerință disproporționată.

58 În consecință, articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2000/78 trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care stabilește o vârstă maximă de 30 de ani pentru recrutarea agenților poliției locale.

59 În ceea ce privește, în al doilea rând, articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2000/78, este necesar să se arate că această dispoziție prevede că un tratament diferențiat pe motive de vârstă nu constituie o discriminare atunci când este justificat în mod obiectiv și rezonabil, în cadrul dreptului național, de un obiectiv legitim privind, printre altele, politica ocupării forței de muncă, piața muncii și formarea profesională, iar mijloacele de realizare a acestui obiectiv sunt corespunzătoare și necesare. Al doilea paragraf litera (c) al aceluiași alineat, la care instanța de trimitere se referă în mod expres în cuprinsul întrebării, prevede că acest tratament diferențiat poate cuprinde „stabilirea unei vârste maxime pentru încadrare, bazată pe formarea necesară pentru postul respectiv sau pe necesitatea unei perioade de încadrare rezonabile înaintea pensionării.”

60 În consecință, trebuie verificat dacă condiția referitoare la vârsta maximă de 30 de ani pentru admiterea în funcția de agent al poliției naționale, astfel cum rezultă din articolul 32 litera b) din Legea 2/2007, este justificată de un obiectiv legitim, în sensul articolului 6 alineatul (1) din Directiva 2000/78, iar mijloacele de realizare a acestui obiectiv sunt corespunzătoare și necesare.

61 În cauza principală, Legea 2/2007 nu cuprinde nicio referire la obiectivele pe care le urmărește prin articolul 32 litera b).

62 Cu toate acestea, după cum a statuat Curtea, din articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2000/78 nu se poate deduce că lipsa unei precizări în cadrul reglementării în discuție în litigiul principal în ceea ce privește obiectivul urmărit ar avea ca efect excluderea automată a posibilității justificării sale în temeiul acestei dispoziții. În lipsa unei astfel de precizări, este important ca alte elemente deduse din contextul general al măsurii respective să permită identificarea obiectivului pe care se întemeiază aceasta din urmă în scopul exercitării unui control jurisdicțional cu privire la legitimitatea sa, precum și cu privire la caracterul corespunzător și necesar al mijloacelor utilizate pentru realizarea acestui obiectiv (Hotărârea Palacios de la Villa, C-411/05, EU:C:2007:604, punctele 56 și 57, precum și Hotărârea Comisia/Ungaria, C-286/12, EU:C:2012:687, punctul 58).

63 În această privință, este necesar să se arate mai întâi că, deși guvernul spaniol a invocat ca obiectiv al măsurii în cauză o structură a vârstelor echilibrată, din elementele dosarului prezentat Curții nu rezultă că măsura respectivă vizează totuși promovarea unor noi angajări. În consecință, ea nu poate fi considerată ca fiind de natură să favorizeze obiective de politică a ocupării forței de muncă în sensul articolului 6 alineatul (1) din Directiva 2000/78.

64 Rezultă însă din considerațiile formulate de instanța de trimitere, care este singura competentă să interpreteze legislația națională aplicabilă, în raport cu eventuala aplicare a articolului 6 alineatul (1) din Directiva 2000/78 în cauza principală, că condiția privind vârsta prevăzută de Legea 2/2007 se întemeiază pe cerința formării necesare pentru postul respectiv și pe necesitatea unei perioade de încadrare rezonabile înaintea pensionării sau a trecerii la o altă activitate.

65 Având în vedere că obiectivele menționate figurează la articolul 6 alineatul (1) al doilea paragraf litera (c) din Directiva 2000/78, acestea sunt de natură să justifice „în mod obiectiv și rezonabil”, „în cadrul dreptului național”, astfel cum prevede acest articol 6 alineatul (1), o diferență de tratament pe motive de vârstă.

66 Mai trebuie verificat dacă mijloacele de realizare a acestor obiective sunt corespunzătoare și necesare.

67 În această privință, trebuie subliniat că statele membre dispun de o largă marjă de apreciere în alegerea măsurilor care pot duce la îndeplinirea obiectivelor acestora în materie de politică socială și de ocupare a forței de muncă. Totuși, această marjă de apreciere nu poate avea ca efect golirea de conținut a aplicării principiului nediscriminării pe motive de vârstă (Hotărârea Age Concern England, C-388/07, EU:C:2009:128, punctul 51, și Hotărârea Ingeniørforeningen i Danmark, C-499/08, EU:C:2010:600, punctul 33).

68 În ceea ce privește, în primul rând, obiectivul privind formarea necesară pentru postul de agent al poliției locale, rezultă din cuprinsul punctului

7 din avizul de concurs aprobat de Ayuntamiento că, înainte de intrarea în serviciu, candidații care au promovat concursul respectiv trebuie să efectueze o perioadă de „formare selectivă” a cărei durată este stabilită de școala regională de poliție locală sau de Ayuntamiento.

69 Articolul 36 din Legea 2/2007, singura dispoziție din această lege care are ca obiect formarea agenților poliției locale, se limitează să prevadă că școala de securitate publică a Principatului Asturias „asigură formarea [...], promovarea și specializarea” membrilor corpului poliției locale, fără a preciza în niciun mod caracteristicile formării în cauză.

70 Or, niciun element prezentat Curții nu permite să se considere că limita privind vârsta recrutării este corespunzătoare și necesară în raport cu obiectivul privind asigurarea formării agenților în cauză.

71 În ceea ce privește, în al doilea rând, obiectivul privind asigurarea unei perioade de încadrare rezonabile înaintea pensionării, trebuie arătat de la bun început că, potrivit informațiilor furnizate de instanța de trimitere, vârsta de pensionare a agenților poliției locale este stabilită la 65 de ani. Deși instanța de trimitere se referă și la trecerea la o altă activitate la 58 de ani, este vorba despre o posibilitate oferită agenților poliției locale, la cererea acestora, care de altfel nu afectează vârsta de pensionare.

72 Rezultă că o reglementare națională precum cea în discuție în litigiul principal, care stabilește o vârstă maximă de 30 de ani pentru recrutarea agenților poliției locale, nu poate fi considerată ca fiind necesară pentru a asigura agenților menționați o perioadă de încadrare rezonabilă înaintea pensionării în sensul articolului 6 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2000/78. Faptul că vârsta „normală” de pensionare prevăzută de regimul general de securitate socială este stabilită la 67 de ani nu are relevanță în această privință.

73 Prin urmare, diferența de tratament care rezultă dintr-o dispoziție precum articolul 32 litera b) din Legea 2/2007 nu poate fi justificată în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2000/78.

74 În aceste condiții, trebuie să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 2 alineatul (2), articolul 4 alineatul (1) și articolul 6 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2000/78 trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care stabilește o vârstă maximă de 30 de ani pentru recrutarea agenților poliției locale.

Cu privire la cheltuielile de judecată

75 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a doua) declară:

Articolul 2 alineatul (2), articolul 4 alineatul (1) și articolul 6 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care stabilește o vârstă maximă de 30 de ani pentru recrutarea agenților poliției locale.”

5.23. Conform art. 26 alin. 1 (având în vedere modificările ulterioare, aplicabile faptei continue), „contravențiile prevăzute la art. 2 alin. (5) și (7), art. 5-8, art. 10, art. 11 alin. (1), (3) și (6), art. 12, art. 13 alin. (1), art. 14 și 15 se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 30.000 lei, dacă discriminarea vizează o persoană fizică, respectiv cu amendă de la 2.000 lei la 100.000 lei, dacă discriminarea vizează un grup de persoane sau o comunitate”.

5.24. Colegiul director consideră că nu este nevoie de aplicarea unei amenzi contravenționale, arătând următoarele:

- cu ani în urmă, existând o altă legislație privind pensionarea polițiștilor, C.N.C.D. a dat o hotărâre conform căreia stabilirea unei limite maxime de admitere în cadrul poliției nu reprezintă discriminare;

- decizia CJUE care stabilește foarte clar în ce condiții se poate stabili o vârstă maximă de angajare în Poliție este ulterioară problemei sesizate de petentă;

- consideră că problema poate fi soluționată prin formularea unei recomandări și nu neapărat prin aplicarea unei amenzi contravenționale.

5.25. Colegiul director aplică sancțiunea avertismentului contravențional, conform art. 5 alin. 2 lit. a a **O.G. 2/2001**. O astfel de sancțiune este suficientă și din punctul de vedere al petentei; ea poate formula, în fața instanței de judecată, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun, conform art. 27 al **O.G. nr. 137/2000**.

5.26. Colegiul director recomandă reclamatului eliminarea criteriului de vârstă discriminator (stabilirea unui alt criteriu de vârstă care nu reprezintă discriminare) dintre criteriile de participare la concursul de admitere în unitățile de învățământ ale reclamatului.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, cu modificările ulterioare, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR

HOTĂRĂȘTE:

1. Refuzul pentru petentă de a participa la concursul de admitere la Școala de Agenți de poliție „Vasile Lascăr” din Câmpina pe motivul că a împlinit vârsta de 27 de ani reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1, coroborat cu art. 8 alin. 2 și art. 11 alin. 1 al **O.G. nr. 137/2000**;

2. Aplică sancțiunea avertismentului contravențional, conform art. 5 alin. 2 lit. a a **O.G. 2/2001**;

3. Recomandă reclamatului eliminarea criteriului de vârstă discriminatoriu (stabilirea unui alt criteriu de vârstă care nu reprezintă discriminare) dintre criteriile de participare la concursul de admitere în unitățile de învățământ ale reclamatului;

4. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

Data redactării: 20.11.2014

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Red.: C.M.I. (I-IV)

H.I. (V-VII)